

שנה חמש עשרה - עלון מס' 759

@ השבת "מברכין החדש".

@ ר"ח ניסן יחול בע"ה ביום שבת הבאה. הקב"ה יחדשהו לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לבשורות טובות בריאות והצלחה וגאולה קרובה, אמן.

בס"ד כג' אדר ה'תשע"ה
הדלקת נרות - 17:28
צאת השבת - 18:20
רבנו תם - 19:01
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

שבת מנוחה

פפטידיון: "ויהי דבר" (יחזקאל לוי)

מוציאין ב' ספרי תורה

ויקהל - פקודי ע"ב ד פרה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה: ויקהל:

- ← אזהרה על שמירת השבת.
- ← ציווי לאסוף תרומות ומעשרות למשכן.
- ← ציווי מפורט על כל נדבות המשכן וכליו, האוהל עם הקרשים והאדנים, הפרוכת, הארון, הכפורת, המזבח הכיור וכו' והחצר.

פקודי:

- ← דין וחשבון לחומרים שהשתמשו למשכן.
- ← בגדי הכהונה לכהנים, האפוד והחושן, המעיל הכתונת והמצנפת.
- ← משה מברך ומקדש את המשכן וכליו.
- ← משה מקים את המשכן והקב"ה משרה את שכנתו במשכן.

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" (ל"ה א')

בית המקדש נחרב בעוון שנאת חינם. הפירוד והמחלוקת גורמים לחורבן העם והארץ. לכן, בהקמת המשכן, המסמל את אחדות העם, הקהיל משה את כל עדת בני ישראל ונרמו להם שגורל העם והמקדש, תלוי באחדות האומה.

"כ"א תבערו את כל מושבותיכם ביום השבת" (ל"ה ג')

"לא תבערו אש" - הוכללו כל המלאכות באש, כי ידוע שרוב המלאכות שבני האדם מתעסקים בהם אינן אלא על ידי אש, כי האש סיבתן ועיקרן הגורם והקובע. לכן תיקנו חז"ל במצוות הבדלה לברך על האור במוצאי שבת, שהיא תחילת המלאכות בששת ימי המעשה. (רבנו בחיי)

"ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עומדים" (ל"ו ב')

לימד הקב"ה דרך ארץ. שאם ביקש אדם לבנות בית מאילן עושה פירות, אומרים לו: ומה מלך מלכי המלכים, שהכל שלו, כשאמר לעשות לו משכן, חס על אילן עושה פירות, אתה על אחת כמה וכמה. (תנחומא)

"ויעש בצלאל את הארון"

מה הטעם שדווקא אצל הארון נזכר שמו של בצלאל, ולא על שאר הכלים? מבאר רש"י, לפי שנתן נפשו (שמסר נפשו) על המלאכה יותר משאר החכמים שהארון היתה בו קדושה גדולה, לכן היה בצלאל טורח בעצמו, לכן נקראת על שמו.

"בקע לבלגלה"

בקע אותיות עקב, מי שמחזיק עצמו לעקב, היינו בעונה, זוכה להיות גלגלת. דהיינו ראש.

"הוקם המשיכן"

הוקם זה אותיות מקוה, שהמשכן מטהר כמו מקוה.

הסיוו מכוול מדרך עמי!

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

פינת הניבים והפתגמים

אוי לי מיוצרי, ואוי לי מיצרי =

אוי לי מהיוצר מאלהים, אם אֶחָטָא, ואם לא אֶחָטָא, אוי לי מיצר הרע. אֶדָם מִתְלַבֵּט בֵּין הַרְהוּרֵי הַלֵּב לְבִין עֲצַת הַשֶּׁכֶל וְהַהֲגִיּוֹן.

דוגמה: הצע לבני מקום עבודה חדש שבו יקבל העלאת שכר ורכב צמוד, אך אֶלֶּהָ וְקוֹץ בָּהּ - הַמְקוֹם הַחֲדָשׁ מְרַחֵק מְאֹד מִבֵּיתוֹ. אֵין הוּא יוֹדֵעַ מַה לְחַזְקֵיט בְּבַחֲנֵית "אוי לי מיוצרי ואוי לי מיצרי".

מקור: וַיִּצֵר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם [בְּרֵאשִׁית ב ז] - בְּשֵׁנֵי יוֹ"דִין... אָמַר רַבִּי... אוי לי מיוצרי, ואוי לי מיצרי [בְּרַכּוֹת, דף סא, עמוד א'] (ניבונוכו)

פרשת פרה

א. בשבת זו, שבת פרשת פרה מוציאים שני ספרי תורה בראשון קוראים סדר פרשת השבוע ובשני "פרשת פרה" עד פסוק לייב "והנפש הנוגעת תטמא עד הערב". לדעת הרבה פוסקים אף קריאת פרשת פרה היא מצות עשה מן התורה ואף על פי שיש חולקים על זה, יש להחמיר כדעת האומרים שהיא מן התורה, ועל כן יקראו בספר התורה הכשר ביותר שבבית הכנסת, והשליח צבור והקהל יכוונו לצאת ידי חובה מן התורה.

ב. אחרי קריאת פרשת פרה מפטירים ביחזקאל לוי "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם", שכתוב בה: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם"

ג. "פרשת פרה" עוסקת בטהרה מטומאת מת על ידי אפר פרה אדומה. בזמן בית המקדש, הייתה קיימת חובה להטהר לפני הרגל ולכן קוראים פרשה זו, העוסקת בטהרה, כאשר מתקרב חג הפסח. במדבר סיני שרפו את הפרה האדומה סמוך לחודש ניסן, כדי להזות באפר הפרה על בני ישראל מיד לאחר הקמת המשכן, כדי שיהיו טהורים ויוכלו להקריב את קרבן הפסח. בקריאת פרשה זו כלולה כוונתנו להתפלל לה' שיטהר אותנו במהרה ונזכה לעבוד אותו בבית המקדש.

"בניד כשחילי זתים" - חינוך תערובת שקר

צריך ללמד הילד שאסור בשום אופן לשקר אפילו אם ייגרם לו הפסד, וקל וחומר שאין לשקר כדי להציל את הכבוד שלו.

ועל זה וכיוצא בזה אמרו חז"ל (משנה, עדויות ה,ו) מוטב לאדם שיקרא שוטה כל ימי חייו ואל יהיה רשע שעה אחת לפני המקום.

גם מתערבות קטנה של שקר אנחנו מצווים להישמר, כי נאמר: "מדבר שקר תרחק" (שמות כג,ז). לדוגמה: לבקש מאדם שיצטרף להיות עד רק בשביל להיכנס עמו לבית הדין, כדי שהאשם יראה שיש כביכול שני עדים נגדו ויודה באשמה, גם דבר כזה אסור. החפץ חיים בכלל א' ובבאר מים חיים הדגיש, שלא רק שקר אסור, אלא גם תערובות של שקר אסרה עלינו התורה, כמו שאסרה עלינו את השקר עצמו. וידוע הוא, שעל ידי תיבה אחת שנשתנתה בסיפור נשתנה העניין כולו, ומוכיח זאת מכל הדוגמאות שנותנת לנו הגמרא.

צריך לחנך את הילדים להיות ישרים גם כלפי עצמם ולא רק כלפי אנשים אחרים.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לשיעור ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים שיעור רביעי, בחסות "בית הלחם"

מכרה והצלה

למשה וחנה דיידי על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה והצלחה לכל ילדיהם, שירו נחת מכל יוצאי חלציהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם

מכרה והצלה

למיטל שלום בת סוון לאורלי שלום בת סוון שתזכה לזיווג הגון משורש נשמתן הטהורה, פרנסה טובה, ורפואה שלימה.

מכרה והצלה

לעמיחי ונעיה דמארי להולדת הבן ניי להולדת בת ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, וברכה לרב אבישי וחנה דמארי ופול וורד פורת

מכרה והצלה

לעיקב וגיילה דיידי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מילי דמיטב. יתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר ופרנסה טובה וזיווג הגון למורן ולטיטל בנות גילה ולהבדיל לע"נ מרים דיידי בת פרי ז"ל

מכרה והצלה

לניב ואורלי מוסאי הי"ו בהגיע אורן ניי למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, וברכה ליצחק ושושנה מוסאי הי"ו ולאיילנה סימן-טוב שירו נחת

מכרה והצלה

למשה וחנה דיידי על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה והצלחה לכל ילדיהם, שירו נחת מכל יוצאי חלציהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם

מכרה והצלה

למיטל שלום בת סוון לאורלי שלום בת סוון שתזכה לזיווג הגון משורש נשמתן הטהורה, פרנסה טובה, ורפואה שלימה.

מכרה והצלה

לעמיחי ונעיה דמארי להולדת הבן ניי להולדת בת ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, וברכה לרב אבישי וחנה דמארי ופול וורד פורת

מכרה והצלה

לעיקב וגיילה דיידי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מילי דמיטב. יתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר ופרנסה טובה וזיווג הגון למורן ולטיטל בנות גילה ולהבדיל לע"נ מרים דיידי בת פרי ז"ל

מכרה והצלה

לניב ואורלי מוסאי הי"ו בהגיע אורן ניי למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, וברכה ליצחק ושושנה מוסאי הי"ו ולאיילנה סימן-טוב שירו נחת

מכרה והצלה

למשה וחנה דיידי על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה והצלחה לכל ילדיהם, שירו נחת מכל יוצאי חלציהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם

מכרה והצלה

למשה וחנה דיידי על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה והצלחה לכל ילדיהם, שירו נחת מכל יוצאי חלציהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם

מכרה והצלה

למיטל שלום בת סוון לאורלי שלום בת סוון שתזכה לזיווג הגון משורש נשמתן הטהורה, פרנסה טובה, ורפואה שלימה.

מכרה והצלה

לעמיחי ונעיה דמארי להולדת הבן ניי להולדת בת ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, וברכה לרב אבישי וחנה דמארי ופול וורד פורת

מכרה והצלה

לעיקב וגיילה דיידי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מילי דמיטב. יתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר ופרנסה טובה וזיווג הגון למורן ולטיטל בנות גילה ולהבדיל לע"נ מרים דיידי בת פרי ז"ל

מכרה והצלה

לניב ואורלי מוסאי הי"ו בהגיע אורן ניי למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, וברכה ליצחק ושושנה מוסאי הי"ו ולאיילנה סימן-טוב שירו נחת

מכרה והצלה

למשה וחנה דיידי על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה והצלחה לכל ילדיהם, שירו נחת מכל יוצאי חלציהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :

משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהנזדה בן פרידה הי"ו הגנזרי אברהם בן חאנוס הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו	אברהם נאמן בן מרים הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת
זוהרה אלביליה בת פריחה ז"ל לאה נאמן בת רבקה ז"ל מרים דאודי בת מורווארי ז"ל ורדה שירה גבאי ז"ל בת אסתר שתחיה שלי-שולמית ז"ל בת אורלי שתחיה נזימה אלדד בת מרים ז"ל מוחטרם קמרי בת לאה ז"ל	מרבתי יעקובי בן ציפורה ז"ל דוד טוטיאן בן רחמים וגוהר ז"ל שלמה כהן-זדה בן זליכה ז"ל יוחאי (אבי) ז"ל בן מרגלית שתחיה מרים דיידי בת פרי יצחק ז"ל
מרבתי יעקובי בן ציפורה ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ברכת האילנות

א. "היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאין פרח, אומר: בא"י אמ"ה שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם"; ואינו מברך אלא פעם אחת בכל שנה ושנה, ואם איחר לברך עד אחר שגדלו הפירות, לא יברך עוד (שו"ע או"ח רכו, א). זריזין מקדימין למצוות, ולכן טוב לברך ברכה זו ברי"ח ניסן. עבר ניסן ולא ברך, יברך בלא שם ומלכות (ברכי-יוסף רכו, ה).

ב. הברכה נתקנה דווקא על אילני מאכל ולא על אילני סרק. אין לברך על אילנות מורכבים, אך מותר לברך על אילנות בזמן שהם עדיין עורלה.

ג. עבר וראה עצים עם פרחיהם ולא ברך - יכול לברך בפעם הבאה (שלא כמו ברכת "שהחיינו", שאם כבר אכל פרי חדש ולא ברך - שוב לא יברך).

הלכות הגעלת והכשרת כלים לפסח

א. כל כלי שהשתמשו בו בחמץ, אסור להשתמש בו החל מזמן שהחמץ נאסר באכילה, ואם רוצה להשתמש בו, חייב להכשירו כפי שיבואר להלן.

יש מספר דרכים לבליעת חמץ:

ע"י אש בלי מים.

ע"י בישול בכלי ראשון.

ע"י בישול בכלי שני.

ע"י שהייה ארוכה של החמץ בכלי.

ע"י שהיית חמץ חריף בכלי.

ב. הכלל שנתנו חז"ל להכשרת כלים הוא: **כבולעו כך פולטו**, דהיינו באותה דרך שהכלי בלע את החמץ, כך יפלוט את החמץ שבו.

ג. כלי שבלע בכלי שני, בעירוי, בכבוש, בחריף הקשורו כפי רוב תשמישו. בכלי שני או בעירוי כדלהלן טוב להחמיר ולהגעיל אותו ברותחין. [עיין שו"ע תנ"א סי' ו']

ד. **אין מועילים כלים בחול המועד פסח**. אמנם אם יש צורך מיוחד להכשיר בפסח ישכיר על ידי ליבון. [עיין רמ"א תנ"ב סי"ע א']. ובשעת דחק ישאל שאלת חכם. [עיין כה"ח שם סי"ק כ"ח].

כללי הגעלה

א. לפני ההגעלה יש לנקות את הכלי מכל לכלוך וחלודה. אבל אין חיוב לנקותו מן הכתמים שאין בהם ממשות. אם יש גומות בכלי ואי אפשר לנקותם היטב, ישרוף את אותם המקומות כדי שיישרף החמץ שבתוכם, ואחר כך יגעילו. ואם אי אפשר לנקות היטב הגומות והסדקים וגם אי אפשר ללבן שם, כך אי אפשר להכשירו.

ב. כל כלי שמועילה לו הגעלה, יכול גם ללבנו ליבון קל דהיינו לחמם אותו עד שיישרף עליו קש מבחוץ.

ג. כיצד מועילים? מכניסים את כל הכלי לסיר גדול עם מים רותחים המעלים בועות, ומשקהים את הכלי מעט בתוך המים כדי שיפלוט הכלי את החמץ אשר בלע ובה הכלי מוכשר. ויש לשוטפו במים קרים אחר כך.

ד. כלי שעלול להתקלקל במים רותחים, כגון כלים המודבקים בדבק, ואפילו אם רק הקת מודבקת בדבק, אי אפשר להכשירו בהגעלה. משום שיש לחוש שמא לא יגעילו יפה.

ה. כל כלי שאי אפשר לנקותו היטב, כגון נפה, שקי קמח, סלים של בד, מגרדת וכן כלי שפיו צר ואי אפשר לשפשו מבפנים, **לא מועילה להם הגעלה**.

ו. כלי שיש בו גומות שאי אפשר לנקותם, ילבן את מקום הגומות, ובפרט בין הידיות לסירים. ואם מחוברים ע"י הברגה יש לפרקם.

ז. טוב להימנע מלהשתמש בכלים המיועדים להכשרה **במשך עשרים וארבע שעות לפני הכשרתם**. וטוב לכתחילה להכשיר את הכלים בשעה שעדיין החמץ מותר באכילה ולא ימתין עד לרגע האחרון.

ח. טוב להניח בתוך כלי ההגעלה אפר או מעט סבון וכד' בכדי לפגום את הטעם של המים.

"מכל מלמד" השכלת...

כח הדיבור - פרשת ויקהל פקודי

"ויקהל משה את כל עדת ישראל", אומר רש"י שאינו אוסף אנשים בידיים אלא הם נאספים על פי דיבורו, דהיינו מספיק רק לדבר ונאספים. כך זה כששומעים לדעת תורה. אל תקרי **עדת** אלא

דעת כששומעים לגדולי הדור בכל תקופה ובכל דור. רומזת לנו הפרשה שמי ששומר שבת כהלכתה, כל השבוע מתברך מעצמו, דהיינו תיעשה המלאכה מאליה. ואיך? **ששת ימים תעשה מלאכה**=ר"ת **תשים** מול עיניך את השבת. דהיינו כל דבר שתקנה או תעשה תאמר "לכבוד שבת קודש". **ששת ימים תעשה מלאכה**=ר"ת

מתיש. השם יתברך קילל את אדם הראשון "בזיעת אפך תאכל לחם" ומה הפתרון לחיים יותר קלים וטובים ותהיה ברכה במעשי ידני ובעיסתנו? לשמור את יום השבת בקדושה ובטהרה. והרמז בפרשה

"כל נדיב לב הביאו חח וזנס". **וזנס** אותיות **מזון נדיב** אותיות **בדין**, דהיינו מגיע לאדם מזון בדין שנאמר בברכת המזון "ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם". ולשבות צריך גם **מנח הדיבור** שנאמר "ודבר דבר" בקידושא רבא שחרית של שבת. וישנה עוד ברכה לכל החיים של האדם. האדם עמל כל

השבוע וזמנו קצר בלימוד תורה, אזי יש שבת ומועדים ושם נבחן האדם. כאשר מקיים את השבת והמועדים בלימוד תורה ומצוות, מחשיבים לו שכל השבוע הוא עמל בתורה ואם חלילה, שבת ומועדים הופכים לסתם יום, מצבו של האדם חמור מאוד שנאמר בתהילים "כי אקח מועד אני מישירים אשפוט". אמר השם יתברך למשה מתנה טובה יש לי בבית גזזי ושבת שמח, לך לעם ישראל והודיעם.

ישנו רמז להלבנת פנים ופגיעה באדם האחר השונה. **ינפי המעיל בתוכו כפי**=ר"ת **בוכה**. כפי תחרא שפה לפיו, דהיינו רק בשפת התורה צריך לדבר ולא דיבור פוגעני שיכול להלבין פנים. לומדים זאת מהפסוק "כפי על פי התורה", **תחרא** אותיות **אחרת** דהיינו שפת התורה ולא שפה אחרת. שנאמר "אם תוציא יקר מזולל כפי תהיה". **מלא אדם חכמת**...ס"א

אמת, זו התורה הקדושה. ושלוש אותות נתנה לנו התורה: שבת, מילה, תפילין. ושתי אותות חייבים להיות בכל יום באדם. **יום חול=ברית ותפילין**. **יום שבת=ברית והשבת**. אלו עתידים להעיד על האדם, שנאמר "על פי שניים או שלושה יקום דבר". שזנכה לשמור את השבת כהלכתה. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

"המזונות המרפאים" תרופות סבתא לנחירות

שמן ברהמי - (מופק מצמח הבקופה ההודי) הוא תרופה ידועה ברפואת האירורודה למגוון רחב של בעיות רפואיות. טפטפו שתי טיפות של שמן ברהמי בכל נחיר של האף - גם בבוקר וגם בלילה לפני שאתם הולכים לישון ובעיית הנחירות תתמתן משמעותית.

שמן אזוב ושמן אקליפטוס - מטפטפים על הכרית ושמים אלו פותחים את מעברי האויר העליונים ומקילים על זרימה חלקה של חמצן. או טפטפו אותן לתוך מפזר אדים חם והפעילו אותו במהלך השינה או לפחות בתחילתה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

אותיות פורחות

משה בן יגגי גבאי בית הכנסת "אחוות אחים" היה רבים מעמי הארץ נמנעים היו מלדרוך בדי' אמותיו. ולא שאדם זועף הוא משה בן יגגי אלא חוט של עצב משוך תדיר בפניו וכל אשר בא בסביבתו היה מתנה לפניו צרותיו ומר לבבו. עירייה היה ובטל ממלאכה והולך כפוף על אף גילו הצעיר. עם עלות השחר היה ניגש לבית הכנסת "אחוות אחים" הסמוך לביתו הרעוע, מסדר הספרים, מאבק השטיחים ובדק את ספרי התורה המצויים בארון הקודש. אחד משלושת ספרי התורה אשר היו בארון ניתן לו בירושה מסב סבו. מונח היה הספר העתיק הזה בארון שנים רבות ולא נע ולא זז הימנו כלל ואף בשבת ראש חודש שחל בחנוכה אשר זקוקים היו המתפללים לשלושה ספרי תורה לא הרשה משה בן יגגי להוציאו ממקומו ואפילו כשהפצירו בו זקני העדה סרב בנחרצות. וכששאלוהו לפרש התנהגותו הזרה השיב בטון בוטח "זהו סיפור החתום עמי ולא אשתף בו איש זר". כך שמעולם לא שזפה עין את אותיותיו של הספר העתיק. כיוון שכה היו תווי פני האיש נמנעו באי השכונה מלבקר בבית הכנסת. וכך מידי בקר בבוקרו עומד היה משה בן יגגי בפתח בית הכנסת וקורא בקול גדול לעוברים ושבים ומשדלם להשלים מניין. "אתה עשירי!" היה צועק לכל הלך אף אם היה הראשון שנכנס. פעמים שצלחה לו הדרך וקיבץ מניין ופעמים שהיו המתפללים ממתניים דקות ארוכות עד אשר החל מאן דהו למלמל במרוצה קטעי תפילה, להבליע שמע ישראל ושמונה עשרה ואחר בוריונות לקפל את תפיליו כששפתיו נעות וקולו לא נשמע וכך כמגדל קלפים התמוטט המניין.

קבצנים רבים היו פוקדים את בית הכנסת בשכונה, מגיחים אל הבימה בין גברא לגברא ופוצחים בנאום מייבב. פעמים שהיו שבים בשנית לאותם בתי כנסת וחוזרים על אותו סיפור בדיוק, עם אותו ניגון נוגה, והיו מרתיחים את דמם של המתפללים, שהרי פועלים היו וממהרים למלאכתם ובקושי הגיעו לחטוף תפילת שחר ואף תחנון היה עליהם משא כבד, קל וחומר דרשה מיבבת של איזה קבצן.

אמנם באותו היום שדרכו כפות רגליי לראשונה בבית כנסת אחוות אחים התרחש דבר אחר, ואילולי שקבעתי לי מקום בבית הכנסת אחוות אחים לא הייתי יודע שלא היה זה מקרה שכיח.

באותו היום נכנס קבצן אחד ובגדיו קרועים, שקית לו בידו האחת ובה פרוסות לחם ישן ושני מלפפונים. כבכל יום עמד משה בן יגגי בפתח בית הכנסת וצווח בקול גדול לעוברים ושבים ואחר איזה זמן אף הצליח במלאכתו זו ולכד ברשתו מניין אנשים זעופים שרק דוק אי נעימות ומבוכה מנע מהם להתעלם מן הכרוז הצווחן. מחוגי השעון בבית הכנסת אחוות אחים רוטנים היו וקולם נשמע למרחוק ואף אלה אשר בזמן התפילה שדלו עצמם לכוון ולא להתיק עיניהם ומחשבתם מן הסידור כמעט ולא יכלו להתעלם מן המחוגים המציקים המבשרים תדיר את השעה. ואלמלא הייתה זאת תרומתו של הגבאי הנ"ל לעילוי נשמת אחות אמו ע"ה כבר מזמן שהיו עוקרים את השעון אל מחוץ לבית הכנסת. השעה הייתה מאוחרת והמתפללים נעו בחוסר נוחות בספסליהם, קול רקיעות רגליים תכופות ניסר באוויר. בין גברא לגברא פסע הקבצן לאיטו אל עבר הבימה. עיניהם המבוהלות של המתפללים עקבו אחריו בדריכות ספק עוינות ספק מתוסכלות. כבר הרגילו עצמם זה מכבר להשאיר ארנקיהם בביתם כדי שלא יהא לבם רך וידם תשוט אל הכיס להוציא אילו פרוטות המצויות בו. אמנם מראה אחר היה לו לאותו קבצן, מבט שליו ורוגע, לא הייתה באמתחתו המלצה רבנית ואף לא פרוטות לעודף למרבה

במחיר. הוא נעמד על הבימה, נוטה על צדו, כשדמעה מלוחה נושרת על לחיו המצולק. "לא דרשן אני ולא בן דרשן" פתח את דבריו בנימה מקובלת שעוררה תשומת לב חלקית מאוד. "אני יודע שרגילים אתם להוציא מהונכם ולתתם לאנשי מצור ומצוק. יודע אני כי נדיבים אתם ואנשי חסד ואוהבי הבריות, אך אינני רוצה פרוטה..." כשמילים אלו יצאו מפיו בכפוף, שררה דממה ואפילו המרימים קולם בתפילתם החשו וגלגלו עיניהם מן הסידור אל עבר הקבצן המעניין. "קשים ייסורי מייסורי איוב. אשתי מתה עלי ואתה שלושה מילדיי ואף אני מדוכא בייסורי גוף ונפש ובקושי מצליח לכלכל את אשר הותר אחריו הסער הגדול - שתי בנות גדולות המבקשות להינשא ובן אשר נכה ברגליו. אנא קה לקדוש! התפללו נא עבורי ועבור בני ביתי... אנא! כוונו לבכם בתפילה ואמרו לריבון עלמין כי ירחם נא על גמליאל בן שרה ומשפחתו" מישוהו מהקהל הוציא כמה שטרות מכיס חולצתו כמתכוון למוסרם, אך הקבצן הבלח כלפיו מבט מסרב והפטיר "אינני חפץ בכספכם, רק תפילה אני מבקש, רק תפילה...". דמעות הציפו את עיני המתפללים ואפילו משה בן יגגי לא יכול היה לעצור רגשותיו ובכה. אחר התפילה ניגש משה בן יגגי לקבצן המוזר ולחש דבר מה על אוזנו. הוא חייד, קד בענווה והתיישב. כשיצאו המתפללים את בית הכנסת נשארו משה בן יגגי והקבצן הגבהתי עצמי מן הנקרקע מעט והבטתי מן החוץ פנימה דרך החריץ הדק שנפער מן הוילון המוסט ואת אשר ראו עיני רציתי לספר.

ניגשו שניהם אל ארון הקודש, הסיטו בעדינות את הפרוכת ופתחו ביראה את דלתות הארון. משה בן יגגי הסב מבטו אל הספר העתיק שקיבל מסב סבו ופתח אותו. מן הזווית שבה עמדתי לא יכולתי לראות לא את האותיות ואף לא את הקלף העתיק, אך ראיתי אותם מתבוננים בפליאה, מדברים ביניהם ארוכות, צוחקים ובוכים ושוב צוחקים, מחבקים איש את רעהו ודמעותיהם מתערבבות, נספגות היטב בבשרם החם. אינני יודע מה החליפו ביניהם ועל מה צחקו ומדוע בכו והיאך שבו לצחוק אחרי בכיים, וכיצד הצליח משה בן יגגי הגבאי הערירי שחוט של עצב משוך תדיר בפניו לשמח קבצן מדוכא בייסורים. ואף אם ידעתי כל אלה ספק רב אם הכתב יכול היה לסובלם. (אבישי מזרחי)

שבע מספר חביב

כל השביעיים חביבים לעולם לכן הקב"ה ברא את העולם בשבעה ימים ע"י צימצומים רוחניים של שבע המידות. **למעלה** השביעי חביב שמים ושמי השמים ורקיע ושחקים זבול מעון ערבות "סלו לרוכב בערבות". (תהילים סח). **בארצות** השביעי חביבה ארץ, אדמה, ארקא, גיא, ציה, נשיה, תבל "והוא ישפוט תבל בצדק": (תהילים ט). **בדורות** השביעי חביב אדם, שת, אנוש, קינן, מהללאל, ירד חנוך "ויתהלך חנוך את האלקים". (בראשית ה). **באבות**, השביעי חביב אברהם, יצחק, יעקב, לוי, קהת, עמרם, משה "ומשה עלה אל האלקים" (שמות יט). **בבנים** (בני ישו) השביעי חביב אליעזר, אבינדב, שמעא, נתנאל, רדי אוצם, דוד "דוד השביעי" (דה"א ב). **במלכים** השביעי חביב שאול, איש בשת, דוד, שלמה, רחבעם, אביה, אסא "ויקרא אסא אל ה'..." (דה"ב י"ד). **בשמטים** שביעית חביב. "וקדשתם את שנת החמישים שנה" (שנת היובל לסוף שבע שמיטות) (ויקרא כה). **בשנים** שביעית חביב "והשביעית תשמטנה ונטשתה". **בימים** השביעי החביב "ויברך אלקים את יום השביעי" (בחדשים השביעי החביב "ויחדש השביעי באחד לחודש"...) (ראש השנה) (במדבר כ"ט). **בחגים** השביעי חביב ימי חג הסוכות ופסח הם שבעה וספירת העומר הם שבעה שבעות. (פסיקתא, ילקוט שמעוני)